

Un text inèdit de
Maria Àngels Anglada

Làpida i Afrodita
Petita flor de marbre,
Afrodita de Rodes,
com una alba et recordo
No pas un déu ni el rar atzar
de la perla marina et va crear
mans humanes lleigeix al teu cos nu
i als llargs cabells que onegen.
Molt a prop, a la vella sinagoga
veig els noms en el marbre:
Modiano, Rosanes i Levy,
Soriano...
Tampoc no hi hagué atzar
ni l'innocent meltemi;
mans humanes
us van empenyer, infants, mares i nois
en flor i astorats avis
- Modianos, Rosanes i Levys
i Sorianos...
des del mar blau de Rodes, lluny, molt lluny,
fins al forn encès a Auschwitz.

Vilamacolum,
18 de juliol de 1996

Làpida i Afrodita

Petita flor de marbre,
Afrodita de Rodes,
com un alba et recordo
cisellada de llum.
No pas un déu ni el rar atzar pregon
de la perla marina et va crear:
mans humanes lleigeix al teu cos nu
i als llargs cabells que onegen.
Molt a prop, a la vella sinagoga
veig els noms en el marbre:
Modiano, Rosanes, i Levy
i Soriano...
Tampoc no hi hagué atzar
ni l'innocent meltemi;
mans humanes
us van empenyer, infants, mares i nois
en flor i astorats avis
- Modianos, Rosanes i Levys
i Sorianos...
des del mar blau de Rodes, lluny, molt lluny,
fins al forn encès a Auschwitz.

MARIA ÀNGELS ANGLADA
Vilamacolum, 18 de juliol de 1996